

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7284/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Алексинац, чији је пуномоћник адвокат Миодраг Цветковић из ..., против тужене Општине Алексинац, коју заступа Правобранилаштво Општине Алексинац, ради накнаде за фактички заузето земљиште, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5510/24 од 14.01.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5510/24 од 14.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5510/24 од 14.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 254/24 од 08.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је извршила заузеће на делу непокретности у својини тужиоца на парцели кп .. КО ..., уписане у лн бр. .. за КО ..., укупне површине од 42 м², те је утврђено право својине у корист тужене на делу непокретности описане у овом ставу изреке у мерама и границама. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде за заузети део кп. бр. .. КО ..., уписане у лн. бр. .. за КО ... укупне површине од 52 м² исплати износ од 23.100,00 динара са законском затезном каматом од 08.10.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 101.484,00 динара са законском затезном каматом на износ од 96.760,00 динара почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5510/24 од 14.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23- други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана нити ново тумачење права или уједначавање судске праксе. Образложење побијаних пресуда је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају заузећа земљишта које је у својини физичког лица од стране државног органа, а ради коришћења те површине у јавном интересу. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за заузето земљиште тужилац је поднео 01.03.2024. године, а вредност предмета спора је 23.100,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на утврђење и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић